

**Закон за изменение и допълнение на
Закона за висшето образование**

(Обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г., изм., бр. 28 от 1996 г., бр. 56 от 1997 г., попр., бр. 57 от 1997 г., изм., бр. 58 от 1997 г., изм. и доп., бр. 60 от 1999 г., попр., бр. 66 от 1999 г., изм., бр. 111 от 1999 г., изм. и доп., бр. 113 от 1999 г., бр. 54 от 2000 г., изм., бр. 22 от 2001 г., бр. 40 от 2002 г., изм. и доп., бр. 53 от 2002 г., бр. 48 от 2004 г., доп., бр. 70 от 2004 г., изм. и доп., бр. 77 от 2005 г., бр. 83 от 2005 г., изм., бр. 103 от 2005 г., изм. и доп., бр. 30 от 2006 г., изм., бр. 36 от 2006 г., изм. и доп., бр. 62 от 2006 г., изм., бр. 108 от 2006 г., изм. и доп., бр. 41 от 2007 г., бр. 13 от 2008 г., изм., бр. 43 от 2008 г., доп., бр. 69 от 2008 г., бр. 42 от 2009 г., изм., бр. 74 от 2009 г., изм. и доп., бр. 99 от 2009 г., изм., бр. 38 от 2010 г., изм. и доп., бр. 50 от 2010 г., изм., бр. 56 от 2010 г., изм. и доп., бр. 63 от 2010 г., бр. 101 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 20 след думата „изяви” се поставя запетая, а думите „и свобода на обучението” се заменят със „свобода на обучението, свобода на сътрудничество за съвместна учебна, научно-изследователска, художествено-творческа, проектна и иновационна дейност с други висши училища и организации в страната и чужбина”.

§ 2. В чл. 21, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 9 се изменя така:

„9. право на сдружаване с български и чуждестранни светски висши училища и с други организации, за съвместно обучение на студенти, докторанти и специализанти, за осъществяване на учебна, научно-изследователска, художествено-творческа, проектна и иновационна дейност, обучение през целия живот.”;

2. Точка 12 се изменя така:

„12. право на организиране на международно сътрудничество, членуване в международни организации, сключване на договори за съвместна учебна, научно-изследователска, художествено-творческа, проектна и иновационна дейност, за образователен франчайз и други форми на партньорство с чуждестранни висши училища при спазване на изискванията по § 4, ал. 4.”;

3. Създава се т. 13:

„13. право на признаване на придобито в чужбина висше образование, с цел продължаване на обучението.”.

§ 3. В чл. 30, ал. 1, т. 10 се изменя така:

„10. взема решение за сдружаване с български и чуждестранни висши училища, за членуване в международни организации, за разкриване на поделения в чужбина при спазване на законодателството на приемащата държава, за сключване на договори за съвместна учебна, научно-изследователска, художествено-творческа, проектна и иновационна дейност, осъществяване на съвместни образователни програми, за признаване на предходно образование, за сключване на договори за образователен франчайзинг и други форми на партньорство с чуждестранни висши училища.

§ 4. Член 39, ал. 1 се изменя така:

„(1) Учебният процес в българските висши училища се провежда само в техни основни звена и филиали, разкрити по реда на чл. 9, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 3 или в съответните организационни структури, разкрити по законодателството на държавата, където се провежда обучението, когато учебният процес се извършва в чужбина от чуждестранно висше училище или организация по договор за съвместна учебна дейност или за образователен франчайз.”.

§ 5. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 8:

„(8) Български и чужди граждани могат да се приемат за обучение като студенти и докторанти в българско висше училище и въз основа на признаване на предходно висше образование, в рамките на капацитета на висшето училище, извън утвърдения по реда на чл. 9, ал. 3, т. 6, букви "а" и "б" ежегоден брой на приеманите за обучение студенти и докторанти при условия и по ред, определен в правилника за дейността на висшето училище.”.

2. Досегашната ал. 8 става ал. 9.

§ 6. В § 4 от Допълнителните разпоредби се създават алинеи 3 и 4:

„(3) Българските висши училища могат да разкриват свои звена в чужбина при условията и по реда на този закон и при спазване на законодателството на приемащата държава.

(4) В случаите на договори за съвместна учебна и научна дейност и за образователен франчайз се прилага българското законодателство, освен когато документът в следствие на проведеното обучение се издава от чуждестранното висше училище, с което е сключен договора.”.

§ 7. В § 4д от Допълнителните разпоредби се правят следните допълнения:

1. В т.1 в края на изречението се поставя запетая и се добавя „а за академичната длъжност „асистент“ – и трудовият договор, сключен на основание чл. 67, ал.1, т.2 от Кодекса на труда.”

2. Създава се т. 7:

„7. „Образователен франчайз“ е съвкупност от права на интелектуална собственост върху марки, фирмени знаци, изработени модели, дизайни, авторски права, ноу-хау или патенти, предоставени от едно висше училище (франчайзингодател) на друго висше училище (франчайзингополучател) срещу възнаграждение, за да се ползват за подготовката на висококвалифицирани специалисти над средното образование, способни да прилагат и развиват научни знания на различни области на човешката дейност, за повишаване на квалификацията на специалисти и за развитието на науката, културата и иновационната дейност.”

ЗАКОНЪТ Е ПРИЕТ ОТ 41–ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 2011 г.
И Е ПОДПЕЧАТАН С ОФИЦИАЛНИЯ ПЕЧАТ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)